

Wedergeborenen volharden in het geloof Easy-Believism “bekeerlingen” niet

<http://www.rapidnet.com/~jbeard/bdm/Introduction/truly.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Kolossenzen 1:21-23a: “En Hij heeft u, die voorheen vervreemd was en vijandig gezind, zoals bleek uit uw slechte daden, nu ook verzoend, in het lichaam van Zijn vlees, door de dood, om u heilig en smetteloos en onberispelijk voor Zich te plaatsen, als u tenminste in het geloof blijft, gefundeerd en vast, en u niet laat afbrengen van de hoop van het Evangelie, dat u gehoord hebt”.

Sommigen zeggen dat een persoon kan “gered worden”, dan voor een bepaalde tijd een christelijk leven leidt, en daarna opnieuw “verloren gaat”. Anderen leren dat een persoon kan “gered worden” die vervolgens gedurende een bepaalde tijd een christelijk leven leeft en daarna terugkeert naar zijn oude wandel. Hij keert terug naar een zondige levenswandel en kan niet meer onderscheiden worden van een verloren mens. Deze gedachte zegt dat zo iemand nog steeds naar de hemel gaat wanneer hij sterft, omdat hij nog steeds gered is (alhoewel “vleselijk”). Laten we eens kijken naar de Schrift die erg duidelijk maakt wat de waarheid is betreffende deze kwestie van redding. We zullen daar vinden dat zij die werkelijk **wedergeboren** zijn **zullen** volharden in het geloof.

Onze tekst geeft aan wat een kenmerk en verzekering van redding is. Dit is een bewijs dat iemand wedergeboren is. Als men niet volhardt in het geloof, is men niet gered. De Schrift vertelt ons dat wanneer wij gered zijn, wij eeuwig leven hebben, en wij worden bewoond door de Heilige Geest door Wie wij verzegeld zijn tot de dag van de verlossing, en God zal het werk verder zetten dat Hij in ons begonnen is.

De Bijbel zegt ons dat wanneer we gered zijn, wij nieuwe scheppingen zijn in Christus, wedergeboren, gewassen in het bloed van Christus, onze namen zijn opgeschreven in de hemel en we hebben een woning in de heerlijkheid voor ons voorbereid. Er zullen geen lege woningen in de hemel zijn, noch lege zitplaatsen tijdens het bruiloftsmaal van het Lam, omdat zogenaamde leden van de Bruid zijn teruggekeerd naar de zonde. Eens dat u gered bent, bent u gered voor eeuwig, en het bewijs is: “als u in het geloof blijft, gefundeerd en vast”. Als u zich afkeert van het geloof, dan is dat een bewijs dat u nooit gered was.

Als een mens in zonde leeft, dan is hij verloren – ongeacht hoeveel kerken hij heeft bezocht, ongeacht hoeveel predikers hij de hand schudde, ongeacht hoeveel keer hij gedoopt werd, ongeacht wat hij deed of wat hij beweert. Als hij in zonde leeft, is hij verloren. Een christen kan in zonde vallen, maar hij zal **niet** leven in zonde.

“Want nu leven¹ wij, indien u staande blijft in de Heere” (1 Thessalonicenzen 3:8).

Christenen volharden in het geloof. Zij die wedergeboren zijn gaan door, door dik en dun. Zij keren niet terug. Zij volharden:

“Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven” (Titus 2:11-13)

Het reddingspakket komt met deze leer. Dezelfde genade die redt, onderwijst. Het geloof dat komt door het horen van het Woord van God wordt gelouterd en altijd weer opnieuw gelouterd. Het zal voor de dag komen als goud, alhoewel gelouterd met vuur. Het is kostbaarder dan het goud dat ver gaat, omdat het geloof dat redding brengt niet ten onder gaat.

¹ Dat is, wij zijn vrolijk en welgemoed, gelijk 1 Thess. 3:9 verklaart (SV kanttekening 13).

Dit zijn bewijzende Schriftplaatsen. Zie terug naar 1 Thessalonicenzen 3:8. Is dat geen sterke uitspraak? Als “u” niet staande blijft in de Heer, dan is u niet gered. Ieder die een broeder genoemd wordt, ieder die beweert gered te zijn, nemen wij normaliter op zijn woord, tenzij zij bewijzen anders te zijn, niet staande te blijven in de Heer. Als zij niet gered zijn, zullen zij na verloop van tijd ook bewijzen dat zij niet gered zijn.

Er zijn menigten mensen aan wie wordt gezegd dat zij gered zijn, dat zij naar de hemel gaan, terwijl zij in werkelijkheid nooit de Heer hebben leren kennen. Zij werden nooit wedergeboren. Hun leven veranderde niet. Zij hebben zich nooit echt bekeerd. Zij zijn niet opgehouden om kwaad te doen en leerden niet goed te doen. Zij hebben nooit het Evangelie geloofd. Zij ontvingen nooit de Heer en Redder Jezus Christus persoonlijk. Zij zeiden gewoon: “Okay, ja, goed, ik ga akkoord, ik zal het doen, u leidt, ik volg”. Zij volgden sommige mensen of een of andere organisatie en kwamen er nooit toe de Heer en Redder Jezus Christus te kennen.

Menigten verkeren in een afschuwelijke staat, in de veronderstelling dat zij naar de hemel gaan, maar die in plaats daarvan naar de hel gaan. Het eind van de huidige kerkbedeling staat eraan te komen. Het zou vandaag kunnen zijn. De kinderen van God zouden heden nog kunnen vertrekken. Als de opname plaatsvindt vandaag en u bent niet gered, dan zal u achterblijven om de Verdrukking te ondergaan. U zal dan nog steeds dezelfde zijn. U hebt in uw dagen van genade aldoor gezondigd met een dunne religieuze vernislaag over u heen, maar u zegt: “Wel, ik geloof, ik ben okay”. Wel, als u gered bent, dan weet u dat, en hier is een van de manieren waardoor u weet dat u eeuwig leven hebt: “... indien u staande blijft in de Heere”.

Er zal enige toetsing en beproeving zijn in uw christenleven. Er zullen grote golven, stormen, problemen, hoogten en diepten, valkuilen, demonen, en mensen zijn die hun best zullen doen opdat u zou twijfelen en omkeren en compromissen maken en opgeven. Maar wij kunnen vaststaan in de Heer, en dat is een bewijs dat we gered zijn. Als wij definitief terugkeren, bewijst dit dat wij niet gered zijn. Christenen volharden. De druk is groot om niet door te gaan. Het blijkt dat de meesten die beweren christen te zijn, **niet** volharden.

“Christus echter is getrouw over Zijn huis als Zoon. Zijn huis zijn wij, als wij tenminste de vrijmoedigheid en de roem van de hoop tot het einde toe onwrikbaar vasthouden” (Hebreeëen 3:6).

Dit betekent niet dat iemand die zegt dat hij gered is, opnieuw zal verloren gaan als hij niet “de hoop tot het einde toe vasthoudt”. Deze tekst bewijst wél dat een persoon gered is als hij tot het einde toe vasthoudt, en als hij dat niet doet bewijst dit dat hij nooit gered is geweest.

Dit idee van antinomianisme is prominent. Antinomianisten leren dat mensen die in zonde leven, maar zeggen dat zij gered zijn, naar de hemel gaan. Dat is een duivelse leugen. Deze leer wordt **niet** gevonden in de Bijbel. Zij die gered zijn houden de hoop vast tot het einde. Waarom denkt u dat de martelaren liever de brandstapel opgingen dan hun geloof te verloochenen? Omdat zij geredde christenen waren. Zij volhardden in het geloof. Zij zouden eerder sterven dan terug te keren. Zij behielden hun vertrouwen en zij verheugden zich in hun hoop tot het eind. Bewijs van redding. Christenen volharden.

“En toen Hij volmaakt was geworden, is Hij voor **allen die Hem gehoorzamen**, een oorzaak van eeuwige zaligheid geworden” (Hebreeëen 5:9).

“Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?” (Lukas 6:46).

“Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij” (Johannes 10:27).

“U bent Mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied” (Johannes 15:14).

Zij die eeuwig leven bezitten door Gods genade, gehoorzamen Hem. Maar zij die de Heer niet gehoorzamen, verlangen er zelfs niet naar Hem te gehoorzamen, zij willen de Heer niet dienen en behagen – hoe kan iemand dan denken dat deze persoon een christen is?

Christus is de auteur van eeuwige redding voor allen die Hem gehoorzamen. Het is niet zo dat wij ons gered houden door Hem te gehoorzamen, maar gehoorzaamheid is gewoon het bewijs dat wij Zijn schapen zijn. Als wij onszelf in een geredde positie zouden moeten houden, dan zou dat niet lang duren. Wij gehoorzamen Hem omdat wij gered zijn, omdat wij Hem kennen.

“Maar wij verlangen ernaar dat ieder van u dezelfde inzet toont, tot volle zekerheid van de hoop, tot het einde toe, opdat u niet traag wordt, maar navolgers bent van hen die door geloof en geduld de beloften beërven” (Hebreeën 6:11-12).

Christenen gaan door. Zij willen de Heer dienen. Deze passage onthult het gevaar dat er valse belijders kunnen zijn. Paulus verlangde ernaar dat zij allen zouden gered zijn, “ieder van u”. Het bewijs van deze echte redding zal zijn: “dat ieder van u dezelfde inzet toont, tot volle zekerheid van de hoop, tot het einde toe”. Christenen volharden door geloof.

“Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven, en als iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen. Wij zijn echter geen mensen die zich onttrekken en naar het verderf gaan, maar mensen die geloven, tot behoud van hun ziel” (Hebreeën 10:38-39).

Zij die nieuwe schepselen in Christus zijn, zullen niet gevonden worden onder hen “die zich onttrekken en naar het verderf gaan”. Zij die zich onttrekken zijn verloren. Zij waren nooit gered. Zij zijn net zo verloren na hun belijdenis als ervoor. Zij zijn zelfs slechter af dan voordien. Onze tijd van “easy-believism” (→ easy = gemakkelijk; to believe = geloven) is erin geslaagd om zondaren te overtuigen te handelen alsof zij gered zijn. Maar zij kunnen dat niet lang volhouden. Zij wentelen zich als een gewassen zeug in de modder van zonde, altijd weer opnieuw.

Om “evangelisten” hun reputatie als krachtige zielenwinnaars te beschermen, werd de naam “vleselijke christen” uitgevonden. Wanneer hun “bekeerlingen” terugkeren naar hun ontucht, overspel, onreinheid, wellustigheid, afgoderij, hekserij, haat, onenigheid, rivaliteit, wraak, opruiing, ketterijen, jalousie, dronkenschap, braspartijen, sodomie, begerigheid, zelfliefde, bluf, trots, godslastering, liegen, ondankbaarheid, enz. enz., dan worden ze verontschuldigd door te zeggen: “O, dat zijn gewoon vleselijke christenen. Zij moeten enkel nog groeien”.

Dit klinkt goed voor de zondaar. Hij kan al dit zondigen beoefenen en toch menen naar de hemel gaan (vgl. Mattheüs 7:13-14). Maar God zegt: “Dwaal niet! ...”. Dezen “zullen het Koninkrijk van God niet beërven”! (1 Korinthiërs 6:10). Maar christenen volharden.

“Zij [= dwaalleraars] beloven hun vrijheid, terwijl zij zelf slaven van de verdorvenheid zijn; want door wie iemand overwonnen is, van hem is hij ook een slaaf geworden. Want als zij de besmettingen van de wereld ontvlucht zijn door de kennis van de Heere en Zaligmaker Jezus Christus, maar daarin opnieuw verwickeld raken en daardoor overwonnen worden, dan is voor hen het laatste erger geworden dan het eerste. Het zou immers beter voor hen geweest zijn dat zij de weg van de gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, nadat zij die hebben leren kennen, zich weer afkeren van het heilige gebod dat hun overgeleverd was. Maar hun is overkomen wat een waar spreekwoord zegt: De hond is teruggekeerd naar zijn eigen uitbraaksel en de gewassen zeug naar het rondwentelen in de modder” (2 Petrus 2:19-22).

Hier hebben we een bijbelse beschrijving van easy-believism, van “zielenwinnaars” en hun “bekeerlingen”. Merk op: “De hond is teruggekeerd naar zijn eigen uitbraaksel”. Hij was nog steeds een hond na zijn belijdenis van redding gedaan te hebben. Als hij zou gered zijn, dan zou hij een schaap zijn. Ook: “de gewassen zeug naar het rondwentelen in de modder”. Ze was nog steeds een zeug. Zij was niet gewassen in het bloed van Christus. Als dat geweest zou zijn, dan zou ze een nieuwe schepping zijn. Ze zou een ooi geweest zijn in plaats van een zeug. Schapen eten hun braaksel niet, en oien wentelen zich niet in de modder. Honden en zeugen doen dit! Satan en zijn bedienaars zijn professionals in het leiden van mensen naar valse belijdenissen die het niet uithouden onder druk.² Echte christenen volharden!

“Kinderen, het is het laatste uur; en zoals u gehoord hebt dat de antichrist eraan komt, zijn er ook nu al veel antichristen gekomen, waaruit wij weten dat het het laatste uur is. Zij zijn uit ons midden weggegaan, maar zij waren niet uit ons; want als zij uit ons geweest waren, dan zouden zij bij ons gebleven zijn. Maar het moest openbaar worden dat zij niet allen uit ons zijn” (1 Johannes 2:18-19).

Het onkruid wordt antichristen genoemd. Zij waren onder de christenen, maar ze waren niet uit hen. Als zij zouden gered geweest zijn, dan zou er geen twijfel over bestaan dat ze bij hen zouden gebleven zijn. Waarom? Christenen volharden.

² Vgl. de gelijkenis van de zaaier: Mattheüs 13:18-23.

“Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere” (Romeinen 6:23).

Zij die in zonde leven, zijn zondaars. Vind maar eens één plaats in de Bijbel waar Gods kinderen zondaars worden genoemd nadat zij gered werden! O, wij zijn zeker niet volmaakt. Wij zijn geen volmaakte schepselen, maar nieuwe schepselen. Zonde is niet het thema in onze levens zoals dat was vóór onze redding. U zal niet één geval in de Bijbel vinden waar een kind van God een zondaar genoemd wordt. De verlorenen worden zondaars genoemd, Gods kinderen worden heiligen genoemd en zonen van God. Dit is geen zondeloze volmaaktheid, maar de heerschappij van de zonde is gebroken.

“Weet u niet dat aan wie u uzelf als slaaf ter beschikking stelt tot gehoorzaamheid, u slaaf bent van wie u gehoorzaamt: óf van de zonde, tot de dood, óf van de gehoorzaamheid, tot gerechtigheid? Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, maar nu bent u van harte gehoorzaam geworden aan het voorbeeld van de leer waaraan u overgegeven bent. En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid” (Romeinen 6:16-18).

Conclusie

Velen hebben allerlei wegen bewandeld die allemaal eindigden in de modder van de zonde. Anderen hebben een gebed nagezegd van een “aangename persoon”, zonder verandering in hun leven. Dat is niet de manier om redding te vinden. Wij moeten naar Golgotha gaan om de Redder te vinden. U moet Hem leren kennen.

“Toen zij op de plaats kwamen die Schedel genoemd werd, kruisigden ze Hem daar, met de misdadigers, de één aan de rechter- en de ander aan de linkerszijde” (Lukas 23:33).

Waarom stierf Hij? – “Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften” (1 Korinthiërs 15:3-4).

Dát is het Evangelie. De Heer en Redder Jezus Christus zei: “**bekeer** u en geloof het Evangelie” (Markus 1:15b); “Ik zeg u: Nee, maar als u zich niet **bekeert**, zult u allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3).

Er is geen redding los van bekering. Als u niet bekeerd bent, dan bent u niet gered. Als u nu weet dat u een verloren zondaar bent die het verdient naar de hel te gaan, maar werkelijk naar Gods redding verlangt, bent u dan berouwvol over uw zonden en wilt u veranderen? Wilt u zich bekeren en u afkeren van uw zonden?

De Bijbel zegt: “Zoek de HEERE terwijl Hij te vinden is, roep Hem aan terwijl Hij nabij is” (Jesaja 55:6). De Bijbel zegt niet dat u woorden van een ander moet herhalen. De Bijbel zegt: “roep Hem aan terwijl Hij nabij is”. De Heer is nabij. Hij zal u redden en u zal het weten, en u zal **volharden** door Zijn genade en kracht.

Lees ook:

Geloof en Bekering (tegen “easy-believism”): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Geloof-en-Bekering.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm